

Náše Beseda

SLYŠME A SUĐME!

Píše M. F. Divín.

V jistém místě u nás dalo se více našinců do debaty o prohibici, a tu jediný mezi všemi, ale tak "věrný" prohibici, že se odvažl popřít bibliickou dějepravdu, kde se pojednává o proměně vody ve víno Kristem samotným a prohlásil to za lež — výmysl. Ale co jest při tom nejvíce podivným, že základem víry tohoto člověka jest právě tato bibliická dějepravda. Prosím, k tomu není třeba extra výkladu; mlčení bude nejrozumnější a odpoví každému dle vlastního názoru. Ale neměli bychom snižovati autoritu písma bibliického v hájení náslíbné prohibice, ani sebe sami před Bohem a lidmi, berouce na vědomí, že nejsme sami a stejného práni na světě, ale je nás miliony a tyto miliony mají též míti práva svá respektována — uznána, jako sobě žádá me pro sebe.

Zvláště v Americe, v zemi svobody, je jednání takové odsouzeno, ježto protiví se lidovádnému zřízení. To samé platí o těch, kteří by tak moc rádi po prohibici zničili též kouření a tabákový průmysl a jest to jeden a ten samý živel, který o to usiluje již delší čas a každé moči i příležitosti hledí a používá, aby to nějak docílil. Začínají těmi samými metodami jako s prohibicí a nebýti války, byli by snad dnes hodně daleko zašli i v této propagandě. Že se jim ale do toho nachemjela válka, vojáci chtějí kouřiti, lid jim toho srdečně přál, tu ovšem museli taky a propaganda proti užívání tabáku poznáváme stejné povahy, stejné práni a umíněnost stejných lidí: Co mně se nelíbí a já nechci, to nesmíte též míti a dělati všichni ostatní. Žadají: Lihu ani lit, kuřiva ani puk, při tom ani mlk, já pán a ty — kluk!

No, smíte se, kdo chcete, ale pravda to je, tak se to děje a bude dál i hůř, bude-li lid mlčet, nechá sobě po právech a svobodě klidně ... až jej úplně spoutají a ...

Pítí moe — škodí; kouření moe také škodí; vše moe škodí a toho "všeho" máme do tisíců a mnohých z toho "všeho" škodí našemu celku a společnému životu mnohem více, nežli líh a kouření, ale nenapadne nás nejménší pozornost obrátiti v úsilí k zlepšení těchto škodám a překážkám našeho života ve všech směrech, přímo a všech bez rozdílu nás se dotýkajících.

Uvažujme trochu a poznáme pravdu těchto slov a velikou potřebu k provedení, které daleko zastíní mizerné otázky prohibice a kouření. Toto oboje jest věcí a záležitostí jistého počtu jednotlivců a je-li ponechána úplná svoboda obojímu, tu rozhodně, v pravdě a přímo, nemůže škoditi žádnému z protivné strany, neboť kdo nechce pít a kouřiti, žádný jej k tomu nedonutí, ani pěták z rukou nevyrvé, to právo mu zůstává a kdo chce pít a kouřiti, má právo faky své míti, neboť platí své vlastní peníze a v případě výstřednosti zase sám následky toho odnáší a trpí.

Dočítám se, že počínají se ozývati vážné protesty vlády a národních zahraničních proti zavedení americké prohibice; jako zlu, mezinárodnímu smlouvám a obchodu dalekosáhlému, to nám ukazuje, kam až sáhá a může zasáhnouti zavedení záporů průmyslu lihovárního v Americe dle programu prohibičního.

Ale čekám s jistotou, že i tento prohibiční hurikán se přezene a lidu zpovírá, až dosáh jeho, následky a vliv na poměry všeobecné poctí v plné činnosti.

Zatím upřímnými přáteli svobody, práv a nedílné spravedlnosti nezbyvá, nežli pracovati proti násilí živli, svobodu občanstva Ameriky k zničení pracujících, obromý průmysl lihovární zahuňující, což značí ztrátu asi 1 biliónu dolarů ročně pro americký lid, neb huedle 10 dolarů na každého člověka ve Spoj. Státech ročně, a výzvu statistiků lidu a tímto průmyslem zaměstnaných. Toto vše, snaží se americká prohibice zničit, ale nicím nenahradí, nežli ponižující skvrnou na

čistém štítu demokratické republiky.
Jako všude jinde, i u nás ta "slečna Flutice" šeredně nás "duší". Ondyno měla i na mne chuť, tlačila se ku mně až moc koketně. A bil jsem ji furiantsky, at nedráždí již i starého vagabundu a zehatého k tomu pro pohoršení a peklo v domácnosti. Ulevila, ale na jak dlouho, nevím. Zdá se moe "rozraťovaná", že tak na ty mužské dotírá a sem, tam, ani ženskému pokolení nedá pokoje. Nezdara, jako by neměla na Evropě dost, přilze provozovat nepěchu až sem a my máme vlastních španělek habaděj. Není žádné naděje, že tato nemoc pomine dřív, pokud nepřijde teplejší letní počasí, poněvadž jest to nemoc plicního moru asijských krajů, rozvlečená lidem odtamtud za války světem dalším, zejména čínskými kulí, jichžto jen ve Francii na 200.000 tisíc pracovalo za bitevní linii. Jest to nemoc chladem a nastuzením velmi přivoděná a živěná, následovně období zimy trvání této nemoe nás nezaví, to dokáže jen letní převrat povětrnosti, trvalého tepla a nemožnost nastuzení vůbec.

— Adolf Vraspír píše z Francie, že myslí, že do příštího jara navrátí se mezi nás, což ovšem bude nás velice těšiti. Některí ze zdejších hochů-vojínů nedali o sobě již po tři měsíce ničeho vědět. Na příklad Joe Nožička poslední svůj dopis poslal domů v září. — Karla Kopeckého bratři obdrželi telegram, že Karel jest od bitvy v říjnu pohřešován.
— Svátý se blíží a to za samé mlhy a deště. — Pan Ant. Bohatý se předplatil na "Pokrok" a bylo by přáním, kdyby všichni při ukončení tohoto roku se předplaceli a tak pčknou četbu přes panující dlouhé večery sobě zajisti líni, ježto jak všem známó, časopisy nesmí se dle vládního nařízení na dluh posílat.
— Joe Dvořák, zdejší bankér, účastnil se konvence lékařů v Lincoln.
— Veselé Vánoce všem přeje — Zpravodaj.

ESPANOLA, FLA., 10. prosince 1918. — Čtená redakce "Pokroku"! Příloženě zasílám Vám předplatné na "Pokrok", při kterémto příležitosti dovoluji si s vámi něco sdělit o té zdejší úrodě; tak bramborů se nám zde uvedlo sice dost, však mnoho jsme za ně nestržili, neboť byly velmi laciné a tak ta naše práce byla téměř zadarmo. Lonského roku si každý přál, kdyby jen byl měl více bramborů nasázených, kdežto letos sobě zase všichni stěžují, když byli lépe žádné nesázeli. Tentokrát musím dopis zakončit, však přistě pokusím se vám o zdejších farmarění více toho sdělit. V úctě váš —
J. V. Kudrna.

EASTMAN, WIS., 10. prosince 1918. — Čtená redakce "Pokroku"! Zase již nadešel čas, abych si zajistil to dobré čtení na nastávající dlouhou zimu a v tom ohledu nejlepe ovšem mně vyhovuje časopis "Pokrok". Co tyto řádky píš, tak máme zde přítomně oblevu, tak že jest místy dosti bláta a mistry ještě hojnost sněhu. O minulých vánočních svátcích nám zde v Eastman vyhořel český kostel a jelikož byl stavěn z kamene, tak zase na zbylých zdiích nový kostel budují; samotná tato stavba vyžádá si \$15.000, a vnitřní zařízení kostela vyžádá si další výlohy — asi o \$5.000 více. Úrodu jsme zde měli dobrou na všechno, ba i na tu španělskou influenzu, jež si zde již několik životů v obě vyžádala a mimo to stále jest jich dosti nemocných. Když jsem v novinách četl ty zprávy o válce, tu mně to hrdinství kajzerovo všelijak vrtalo mozek a hle, nyní najednou se stal z něho bázlívec a utekl do cizí země jako zpráskaný piňel. Přije všem veselé vánoce a šťastný nový rok, znamenám se s krajanským pozdravem váš odběratel — Anton Stuka.

Z BRUNO NEB.

Dne 19. prosince 1918.
— Tak jsem se zase rozhodnul napsat několik řádků, tak aby čtenářové "Pokroku" věděli, že se Bruno posud nalézá na mapě.

— V minulém týdnu místo naše svoji návštěvou poctil p. Frank Štáva z Rushville, Nebr., jenž před tím, jak jsme zvěděli, dopravil do trhu v Omaze káru hovězího dobytka a když tentýž podal, zajel si do Plattsmouth podívat se na svého bratra Martina. Zde Frank navštívil rodinu Vác. Blatného, babičku Křízovou, svoji sestru a mimo to zašel si na hřbitov, by tam u hrobů věnoval zesnulým svým rodičům věčnou svoji vzpomínku. Druhého dne odtud odejel do Brainard, aby tamtéž navštívil své bratrance — bratry Křízovy. Z Brainard Fr. Štáva jel do Lincoln a odtud se opět vrátil do Omahy, aby se tam ještě několik dní pozdržel u své provdané deery.

— Vojín Jan Sedláček navrátil se v těchto dnech domů z táboriště v Arkansas a Vác. Slegl. vojín, přijel z Camp Cody, New Mex.
— Španělská chřipka, jež ve

svém zhubném řádění na nějaký čas ustala, opět se zde objevila. Pan Karel Kofínek i jeho manželka onemocněli, ale nyní, díky, stav jejich opět se již lepší.
— Joe Hladký, zdejší expresák, odstěhoval se ke Sumner na svoji farmu.
— Adolf Vraspír píše z Francie, že myslí, že do příštího jara navrátí se mezi nás, což ovšem bude nás velice těšiti. Některí ze zdejších hochů-vojínů nedali o sobě již po tři měsíce ničeho vědět. Na příklad Joe Nožička poslední svůj dopis poslal domů v září. — Karla Kopeckého bratři obdrželi telegram, že Karel jest od bitvy v říjnu pohřešován.

— Svátý se blíží a to za samé mlhy a deště. — Pan Ant. Bohatý se předplatil na "Pokrok" a bylo by přáním, kdyby všichni při ukončení tohoto roku se předplaceli a tak pčknou četbu přes panující dlouhé večery sobě zajisti líni, ježto jak všem známó, časopisy nesmí se dle vládního nařízení na dluh posílat.
— Joe Dvořák, zdejší bankér, účastnil se konvence lékařů v Lincoln.
— Veselé Vánoce všem přeje — Zpravodaj.

NEŠTĚSTÍ NA DRÁZE

(Zvláštní telegram Pokroku.)
Ravenna, Nebr, 21. prosince, 1918, ve 3 hodiny odpoledne.
Pokrok Publ. Co. Omaha, Neb.
Dr. George Buol a Albert Kocherscheidt, oba z Ravenny byli okamžitě usmrceni vlakem čís. 40, na západním konci křižovatky u Sweetwater, Nebr.
J. C. Brt, zpravodaj.

STUART, NEBR.
Dne 17. prosince 1918.
Dovoluji si vám, et. redakce a všem čtenářům "Pokroku" sdělit, že ta zhubná epidemie — španělská influenza — stále zde rádí. Mnoho lidí onemocnělo a školy nejen v městě, ale v celém okolí byly následkem hrozižícího stavu po šest týdnů zavřeny. Dne 8. prosince konal se zde pohřeb Jana Zemana, jenž před 10 týdny utrpěl vážná zranění. Osudného dne, když zmíněný stroj vyvořil brambory, pojednou splášli se mu koně a on při tom byl zraněn. Jeho manželka v té době dala život novorozené deerce; manželé ale nebylo dlouho popřáno z narození deerský se těšiti, neboť byl nucen odebrati se do Omahy do nemocnice, kde byl též stížen influenzou a vzdor lékařskému ošetření nemocí té podlehl a do svého domova byl z Omahy dopraven ku pohřbení. Pozůstala pí. Zemanová, jak se dozvídám, farmu svoji pronajala.

Počasi v přítomné době máme zde dosti obstojné — ba až pěkné. Nedávno napadlo nám dosti sněhu, který ale záhy roztál. Kukurice se lámala výborně, ačkoliv nebyla právě nejlepší a mnozí budou míti s ní ještě dosti práce, nežli ji všechnu sklídi. Pšenice a jiné drobné obilí sypalo též obstojně. Na západ odtud padaly kroupy a způsobily značné škody, takže některý farmaři po ovsích zasel pohanku, jež se znamenitě vydařila.
Nyní se zde ve značné míře "baťuje" seno, že ale jest nedostatek železničních kar, práce tu poněkud vázne. Cesty jsou ulehčejší a za seno se platí \$18 až \$19.

COMSTOCK, NEBR.
Dne 18. prosince 1918.
Čtená redakce! Byl jsem žádán více osadníky, bych vás požádal o otištění výsledku sbírky na "Národní daň" v naší části české osady, jakož i ze Sargent a okolí, částí to naší osady, a konečně z kat. osady v Germanium Town, 10 mil sev.-vých. od Comstock a 12 mil západně od Ord, Nebr.
Sbírka p. Fr. Víška obnášela \$537.00; sbírka p. Jos. Ereta v Sargent a okolí \$235.00; sbírka p. Fr. Kříkace v katolickém kostele v Germanium \$173.00; sbírka p. V. Kříkace \$242.50; sbírka p. V. Kluny \$63.00; sbírka p. J. Kamarána \$12.00; sbírka p. J. Mondrého obnášela \$22.00. Celá sbírka na Národní daň obnášela \$1.284.50. — Válka a teď zvláště "flu" ovšem též zde ruší plány do budoucnosti a činí hrozně nesnáze v přítomnosti. — S přáním zdaru.
V. Kříkac.

Naši hoši píší ještě z Francie

Dovedli si českou republiku vybojovat, a také si ji udrží.

Pan V. F. Uhlíř, horlivý pracovník ve sběrací činnosti pro národní naše podniky, bytem v č. 1245 již 14. ul., dostal od svého známého pana Ferd. Preelika, četaře 23. Česko-slovenského pluku ve Francii zajímavý dopis, z něhož se dozdíváme:
Draží krajané: Váš milý dopis ze dne 3. listopadu jsem obdržel. Nyní mi jde pošta lépe a také noviny mi docházejí skoro pravidelně. Píši zároveň domů Vaši milé matince a zdravím ji od Vás. Zajisté již brzy pojedeme do staré vlasti, a tu k ní zavítám, potěším ji, a pak Vám napíšeme dlouhé společné psaní, ve kterém Vám vše vypíšeme.
Že jsem úplně zdravý a vesel, to ani nemusím psát, neboť se to rozumí samo sebou. Kdo by se nyní netěšil? Svobodné Čechy, a to republiku s prezidentem tatičkem Masarykem máme, a zajisté, když jsme si ji dovedli vybojovat, také si ji dokážeme udržet. O čem se nám z prvu ani nesnilo, je skutekem.

Nedávno přijeli do Cognacu hoši od 21. pluku, a tu vyprávěli, že na cestě v Bordeaux se setkali s jednou Češkou z Brna, která jede do Alžiru. Ptali se jí ovšem, jak to doma vypadá, a ona odpověděla, že to není tak zlé, neboť právě ještě vláda všecko nezrekvirovala; na venkově zůstalo ještě dosti zásob, ale ve větších městech jest nouze a nedostatky.
Píšete, že jste se divili, jak dobře vypadám po tom všem utrpení. Což myslíte, že se máme u naší armády zle? K snídani máme černou kávu, k obědu i k večeri hovězí polévku, maso a příkrm, buď rýži, neb brambory, mrkev i fazole (srbské národní jídlo); chlebiček máme jako buchty. Dopoledne cvičíme dle 10. hod., odpoledne od 1.30 do 5 hodin, po té zpíváme, hrajeme různé hry, skáče me až mílo se na nás podívat. Komu by tu nešlo k duhu?
Byl jsem v Srbsku velmi těžce nemocen tyfem, takže jsem se nemohl ani na nohy postaviti, ale uzdravil jsem se přec. Konečně jsem přišel na zdravý vzduch; stavějí jsme dráhu, a při tom jsem se zase trochu otužil. Potom zase přišel do toho útek přes nebytýné pusté hory albánské a na to přes močály při jezeře Ochridském, kde mnohdy byli jsme ve vodě až po pás i celé dva dny. Následkem toho přišli jsme do Valony naprosto zničení, polo nazí, boš, vyhladovělí (jsem opravdu vypoštění na mnoho a mnoho let), vychrtlí, ba vyzábli na kost a kůži, jak živé mrtvolky. Vždyť jsme nemohli ani druh druhá poznati. Potom nás převezli do Italie na ostrov Asinaru, a to nás zachránilo, ač asi sedm tisíc jich tam přec na věky zůstalo. Chodili jsme se koupat k moři, vyhřívali jsme se na slunném písčitém pobřeží, a tak jsme se léčili. Z počátku trpěli jsme strašný hlad, neb nám dávali málo jíst, aby nás tím neubili. Však také mmoží, kteří se dostali k jídlu a popřáli si dle chuti, to zaplatili smrtí. Tak jsme se zvolna vyléčili, a od té doby jsem stále zdravý. Zde ve Francii jsem byl v čistém zdravím táboře neustále v plném zdraví, kterému se dodnes těším. Buďte všichni zdraví. —
Váš — FERDA.

AMERICKÝ LÉKARSKÝ LIST O CHRÍPCE.
Časopis Medical Record, vydávaný v New Yorku, přináší článek kapitána Jamese J. Kinga, lékaře americké armády, o původu chřipky. Dr. King soudí, že tak zvaná španělská chřipka jest tožnou s plněním morem, který již po několik roků rádí v Mandžurii a v jiných krajích severní Číny. Míni, že nákaza byla zavlečena do Francie čínskými kulí, jichž tam pracovalo za bitevní čarou asi 200.000, a odtud rozšířila se po Evropě ve formě zmíněné. Příznaky jsou u obou těchto nemocí stejné. Kulíové se v tomto případě osvědčily jako přenašeči nákazy. Tento název se dává lidem, kteří v těle nosí bacilly, aniž by se choroba na nich projevila. Když se bacilly dostaly do těla Evropanů, jevila se nemoc v jiné formě nežli se jeví u Čínanů, kteří jsou proti ní otužilejší. I v Číně byla

nemoc tato velice vážná a spojená s vysokou úmrtností. Začala tam v roce 1910 a trvala až do té doby, kdy několik set tisíc dělníků bylo z mandžurských přístavů dovezeno do Evropy, aby tam za bojištěm pracovali. Čínané účastnili se z jara i bojování a nejeden padnul do německého zajetí. Tak se nemoc dostala i do Německa a rozšířila se i do Španělska. První propukla letos na jare v německé armádě, kdež měla velmi vážné účinky. Pak jsme o ní slyšeli ze Španělska, odkud si přinesla jméno. Jméno toto není správné, ale udrželo se. Vojáci, kteří se vrátili domů z Francie, přinesli ji na americkou půdu, kde se neobyčejně rozšířila i ve vojenských táborech. Tím se dá vytvrditi i to, že všechny velké války v historii následovány byly nemocemi, které dějiny zkrátka nazývají "morem", ať již byly druhu jakéhokoliv. Pročelal-li některou nemocí národ jeden, sesílí se orgány těch, kdož zstanou na živu a otužili se, i kdyžby v nich bacilly zůstaly. Když se lidé ve válkách snuší, přenesou se bacilly na lidi jiné, kteří nemají této otužilosti, a proto houfně umírají.

celkem: \$97.25
Vykonali jste již všichni svoji národní povinnost vůči své staré a nyní osvobozené české vlasti?
Kdo z krajanů z jakékoliv příčiny posud svoji "Národní daň" nesložil, měl by se zachovat dle příkladu v nížeji příloženém dopise. Po obdržení jakékoliv obnosu na "Národní daň" nebo příspěvku pro České Národní Sdružení, bude každý stědrý dáreček a pravý vlastenec řádně v "Pokroku" kvitován. Krajané, neodkládejte se zasláním svého příspěvku, neboť právě nyní česká naše vlast — nová Československá republika — potřebuje nejutnější finanční naší podpory.
Horseheads, N. Y., dne 11. prosince 1918.
Čtená redakce! Opozdilí mého jest záštěně vinen "Pokrok", ježž odebrám již po řadu let a který přinesl — zajisté příslušným výborem doručenu mu úřední zprávu, že na den Dikůčičení bude na každé české dvéře zaklepáno v zájmu Národní daně. Čekal jsem, ale nikdo nezaklepal a pro nával jiné práce pozapomněl jsem. Až jsem opět četl v "Pokroku" zprávu ze dne 4. prosince, že sbírka skončí dne 5. prosince a jelikož číslo P. Z. ze dne 4. prosince mě došlo až za několik dní po výtisku, tedy jsem vaši zprávu četl teprve až dne 10. prosince, jelikož den před tím jsem doma nebyl. Píši toto dne 11. prosince a odesílám dne 12. pros. Moje rodina se skládá ze 6 členů, z nichž každý chtěl něco podle možnosti na "Národní daň" odevzdat tomu, kdo by pro to přišel. Jelikož ale nikdo nepřišel, tedy to odesílám vám a přeji si, aby tyto peníze na tento účel přišly. Daně musí býti placeny a jsou tak dlouho vymáhány, až do

SBÍRKA PRO ČESKÉ NÁRODNÍ SDRUŽENÍ.

Až do 6. prosince 1918. Vydatel "Pokroku" odvedli omezené Odbóce Č. N. S. celkem \$5,218.64.
Na novo:
Dne 13. pros. oznámeno:
Pro Odbóčku ČNS. \$10.00
Na Národní daň. \$90.00
Dne 20. prosince:
Pro Krajský Výbor Č. N. S.:
Fannie Kučerová, Rushville, Nebr. \$ 2.25
Jan Herra, Naper, Nebr. 5.00
Pro Odbóčku Č. N. S.:
K uctění památky zesnulého Aloise Belzy na místo květin věnoval Jan Vlachovský, David City, Nebraska. 3.00
Na "Národní daň":
Aug. Císař, Omaha. \$ 5.00
J. M. Niebauer, Omaha. 2.00
Ant. Kohout, Western, Neb. 5.00
Klotilda Walter, Crofton, Nebr. 5.00
Jan Herra, Naper, Nebr. 20.00
Jos. Káizer, Naper, Nebr. 20.00
Frank Černý, Naper, Nebr. 10.00
Ed. Černý, Naper, Nebr. 5.00
Z. Horseheads, N. Y.:
Václav Beneš. 5.00
Anton Beneš. 5.00
Marie Benešová. 2.50
Jos. Beneš. 1.00
Rosie Benešová. 1.00
Frank Beneš. 50
Celkem: \$97.25

Kdo z krajanů z jakékoliv příčiny posud svoji "Národní daň" nesložil, měl by se zachovat dle příkladu v nížeji příloženém dopise. Po obdržení jakékoliv obnosu na "Národní daň" nebo příspěvku pro České Národní Sdružení, bude každý stědrý dáreček a pravý vlastenec řádně v "Pokroku" kvitován. Krajané, neodkládejte se zasláním svého příspěvku, neboť právě nyní česká naše vlast — nová Československá republika — potřebuje nejutnější finanční naší podpory.
Horseheads, N. Y., dne 11. prosince 1918.

Čtená redakce! Opozdilí mého jest záštěně vinen "Pokrok", ježž odebrám již po řadu let a který přinesl — zajisté příslušným výborem doručenu mu úřední zprávu, že na den Dikůčičení bude na každé české dvéře zaklepáno v zájmu Národní daně. Čekal jsem, ale nikdo nezaklepal a pro nával jiné práce pozapomněl jsem. Až jsem opět četl v "Pokroku" zprávu ze dne 4. prosince, že sbírka skončí dne 5. prosince a jelikož číslo P. Z. ze dne 4. prosince mě došlo až za několik dní po výtisku, tedy jsem vaši zprávu četl teprve až dne 10. prosince, jelikož den před tím jsem doma nebyl. Píši toto dne 11. prosince a odesílám dne 12. pros. Moje rodina se skládá ze 6 členů, z nichž každý chtěl něco podle možnosti na "Národní daň" odevzdat tomu, kdo by pro to přišel. Jelikož ale nikdo nepřišel, tedy to odesílám vám a přeji si, aby tyto peníze na tento účel přišly. Daně musí býti placeny a jsou tak dlouho vymáhány, až do

koněného zaplacení — určité datum ona daň nezruší, ta jest dobrá i po něm, jak každý ví a proto nevidím příčinu, proč se vybírání této daně ukončuje. Moje rodina zasílá: Václav Beneš \$5, Anton Beneš \$5, Marie Beneš \$2.50, Josef Beneš \$1, Rouzi Beneš \$1 a Frank Beneš 50c, což činí dohromady \$15.00, na něž vám odesílám Money Order a mimo to předplatné na "Pokrok". — S úctou Váš odběratel —
Václav Beneš.

ČECHY UZAVŘENY NĚMECKÉMU ZBOŽÍ

John F. Bass, correspondent čičažských Daily News, kabeluje svému listu z Paříže:
Dr. E. Beneš, čechoslovenský ministr zahraničních záležitostí, rozmlouvá se mnou o principech, jimž by se měla říditi rekonstrukce Evropy k trvalému míru, pravil:
Neměli bychom se vázati žádnými teoriemi. Opportunismus měl by nás vésti ve volbě takových metod, jež by co možno nejvíce oddálily válku. Nic takového jako věčné trvající mír neexistuje. Já věřím v lígu národů, poněvadž jest to ideál, který se dostatečně zmocnil obrazotvorností lidu, aby se stal částí skutečnosti.
Ale líga národů může pouze oddáliti válku. Svobodný obchod mezi národy by předešel vále, ale svobodný obchod jest popíráním nacionalismu, pro který byla tato válka bojována. Jest nevyhnutelné, aby spojenci vedli hospodářskou válku proti Německu a cla budou v tom hráti důležitou úlohu. My ku příkladu pro nynější dobu hodláme zabrániti přístup německému zboží do Českoslovska. Nemohu postihnouti žádnou snahu ve světě k vyvinutí takového stupně internacionálního, který by přiměl některou část národa, aby trpěla hlad jenom k vůli zachování míru.
Toto stanovisko jest důležité, poněvadž Čechoslováci, díky své pokročilosti budou působiti obromýrným vlivem ve výhledu Evropě. Jest to také charakteristické pro všechny národy, jichž finance pozávlivě klesly za války. Moje pozornost byla obrácena národohospodář k faktu, že únikem války bylo soustřediti pozornost národů k důležitosti toho, aby byly sobě postatečnými. Potřeba zavouzbudování a rozvinutí industrie každého národa, nedá-li se poctiti širší vliv, bude míti za následek v každé zemi zavedení vyššího cla čistě pod místním tlakem velkých průmyslových zájmů.
Bude zapotřebí, aby mírová konference zabývala se těmito otázkami, aby zavedla mezi spojenci harmoničtější metody k jich vzájemnému prospěchu, jako ku příkladu pokutování, jak daleko to bude možno, německého kartelu nebo trustu, který se nyní objevuje ve Francii a který dává srážky a subvence pod koloniální dohodou dává přednost srovnáním — otázka, která nyní znitá veřejným míněním Anglie.
Nynější mezinárodní válečné rady se svými znalostmi průmyslových situací jednotlivých zemí by mohly naznačiti program mezinárodních styků, který by zabránil drastickým obchodním vlněným rozhodnutím v záru industriální rekonstrukce.
Tyto rady by mohly spolupracovati s národními celními komisemi, tak jak bylo doporučováno před několika lety ve Spojených Státech. Mimo to dělnický departement mírové konference, tak jak jest doporučováno francouzskou poslancekou sněmovnou, mohl by se vynasaziti o vyrovnání poměru k dělnictvu po celém světě a tak usnadnit větší rovnost v obchodních stycích.

Neporozuměl.

Holě: "No — jest britva ostrá!"
Kostymr: "Hm — kdybyste byl nerek britva, tak bych ani nevěděl, že mi to britvou po tváři jez-díte."
Holě: "Oh — díky — víte, já ..."
Kostymr: "Pořád jsem myslel, že me holite pilníkem."

Jen se zeptat!
Zvůdává: "Ale řekněte mi, proč vy vojáci nosíte ten pasek pod bradou?"
Voják: "To proto, aby si brada na něm odpočinula, když se unaví stálým polybováním."